

UJVIDÉKI HIRLAP

Az ujvidéki nemzeti munkapárt hivatalos közlönye.

Mejelenik minden csütörtökön és vasárnap.

NINCS ELLENSÉG

a monarchia területén, még néhány nap, talán csak néhány óra és ezt a lelkiunket a legnagyobb örömbé ringató hirt olvassuk majd a harctéri jelentésben. Akkor is csodák megelevenedését jelentené ez a hír, ha mögötte nem állának azok az eredmények, a melyeket földjeink megtisztulásán kívül az orosz birodalom jelentékeny és értékes területeinek meghódításával elértünk. Akkor is a megszabadulás nagyszerű érzése hatná át szívünket, ha zászlóink nem lobognának Varsó, Ivangorod, Brest-Litowsk, Kowno és a többi várak felett, melyek a nagy orosz birodalom szívet védték kardunk csapásai elől. A mikor a számarányaiban rettenetes orosz hadsereg elindult és átlépte határainkat, az volt az álmunk, vágyódásunk, hogy megtisztithassuk egyszer határainkat az ellenségtől. A sors megpróbált bennünket s a kemény próbák után súlyosaknak bizonyultunk. Mellénk állott a sors és azóta az álmok és vágyódások valóra váltak, a szent kárpáti hegyek pajza megvédett és isteni csodák nekünk adták a legragyogóbb diadalokat.

Ugyan milyen földi erő állíthatná meg azokat a német-magyar-osztrák seregeket, amelyek előtt a milliós orosz hadseregek roppantja össze ellenségeinket, orosz várak falai dőltek le? Milyen ellentállást nem söpörnének el a magyar izmok, amelyek halálos csapásokat osztanak Doberdónál, a tiroli határnál, a rettegés tehetetlenségében tartja a zilált szerb hadsereget, gigászi erővel roppantja össze az orosz tömeget? Ki állhat a lendület elé, amely egész világát söpri el az ellenségeknek? Hogyan lehet földi erővel megállítani azt a hadsereget, a melynek győzelmei minden nap új, káprázatos eredményeket hoznak Galicia visszahódítói, Varsó és a többi orosz várak megvívói elé ki volna dőre új áldozatnak odaállani. Nem lehet már nekünk új ellenségünk, amely a végzet útját megváltoztathatná. Akárhogy dolgozzon is az orosz, angol meg a francia arany és az olasz gázság alattomosága a Balkánon, az aranycsengés csábitó zenéjét tulharsogja fegyvereink zengése, a mely a világ minden zugát betölti. A végső győzelem közel van, a legyőzöttekre kényszerített béke napjának ragyogása elől menekül rémült pánikában minden ellenséges sereg.

de a vidéki lapok, amelyeknek körzete sokkal kisebb és különlegesen helyi érdekekkel foglalkoznak, meg kell állaniok egy ilyen hír olvasásánál és a retorzió megérdemelt fegyverével élniök.

Ilyen felháborító eljárást tanusító cégnek sem Ujvidéken, sem másutt nincs mit keresnie. Menjen Angliába, a hol gyártotta az ellenünk készült gyilkos eszközöket.

Az ujvidéki közönségnek figyelmebe ajánljuk a *Singer varrógépgyár* ezen eljárását és meg vagyunk győződve, hogy minden jó hazafi tudni fogja a kötelességét.

A *Singer varrógépgyár* tanulja meg, hogy akinek a pénzét jó volt felszívni, nem szabad azt megölni segíteni.

És mit keres még ezek után ez a cég nálunk?

Nyílt levél egy harcoshoz.

— Üzenet a harctérre. —

Az ujvidéki királyi járásbíró-ság érdemes és kitünő vezetője: *Rehák* Ferenc kir. ítélőtáblai bíró az alábbi ötletes, jóhumoru levélben fordul az északi harctéren vitézül harcoló egyik ujvidéki hőshöz: *Szelig* Józsefhez.

A zamatos magyarsággal megírt szellemes levél így szól:

Tekintetes

Szelig József urnak

a 6. honvéd gy. e. harcosának és a vitézségi érem tulajdonosának.

Tábori-pósta 84. Oroszország.

Zokszó ne essék, ha soraim címzésében ismét véték a katonai szabályok ellen a rangfokozat megjelölésénél, ezekkel nem vagyok tisztában, ismereteim nagyon fogyatékosak, mert rossz akaróim állítása szerint egész katonai szereplésem anyámasszony zászlóaljában vitézlett le, mióta meg onnan kikerültem, egyetlen káplár uralkodik fölöttem, aki bizony nagyobb hatalom, a legmégesebb hadtestparancsnoknál is, más sarzsit nem is ismerek.

Muszkaláta kedves sorai nagyobb örömet szereztek nekem, mint a vaskos kis parasztgyerekeknek az apja iszákjából előkotort madárláta kenyérdarab, vagy a szeplős, apró kis haristojás, mert meggyőztek arról, hogy a „27 muszka” dolgában az „Ujvidéki Hirlaphoz” intézett levelem a Neszter partján egy derús pillanatott szerzett a lövészárók hőseinek és alkalmat nyújtottak nekem arra, hogy a legilletékesebb

A Singer varrógépgyár Angliának gyárt töltenyt.

— És Ujvidéken még meg van a cégfiókja? —

A Berlinben megjelenő *Tägliche Rundschau* kopenhági tudósítója jelenti, hogy az oroszországi *Rjecs* azt írja, hogy a *Singer & Co* varrógépgyár tulajdonosának és a cégnek egész vagyonát lefoglalták oroszországban. Ez az eljárás valószínűleg az oroszok hálája azért, hogy a *Singer-gyár* Angliában és Amerikában élénk részt vett a tölteny gyártásban.

Amikor ennek a komoly berlini ujságnak ezt a hírét olvastuk, megdöbbsentünk, hogy a *Singer Co* varrógépgyár, mely Németországban és a Monarchiában már sok millió varrógépet adott el és kétségtelenül egyik legjobb piacát bennünk találta, a háborút és a rajtunk kereset milliókat arra használja fel, hogy Angliának lőszergyártásában segítkeznek, melylyel bennünket kívánnak az angolok lepuffantani.

A fővárosi lapok a világeseményekkel foglalkozva nem állnak meg meg egy ilyen boszantó és gyalázatos eseménynél sem,

forrásból merítve igazítsam helyre jóhiszemű tévedéseimet.

Méltóztassék egészen nyugodtan reám bízni annak a kérdésnek az eldöntésén, vajon érdemes volt-e az Ön cselekménye arra, hogy az élő kronikába beiktattassék, noha nem is 27, csak éppen 20 muszka volt az, akiket az Ön hősiessége lefegyverzett és akiket Ön egyedül terelt parancsnoka elé, — meg az az aggályoskodása sem állhat meg — amit már csupán a talpig vitéz katonai szerényeége sugdos, — hogy helyében ugyanezt mindenki megtette volna, mert megenytem, sőt tudom, hogy azt más magyar baka is megtette volna, de akkor az a más épp úgy hős lenne, mint magasra értékeljük ma itthon mi az Ön katonai erényeit, mint amilyen magasra értékeli ezeket a mellén ragyogó vitézségi érem.

Nem tudom eldönteni, melyik a nemesebb hivatás, elnyiheni a haza védelmében kidőlt bajtársak szenvedéseit, vagy fegyverrel az aczélos kézben támadni, pusztítani az ellent? Ön, kedves Vitézünk, ez utóbbit választotta, lefejtette karjáról a vöröskeresztet és a mi kebelbeli zászlóaljunk többi hőseivel együtt beléült a kárpáti lövészárkba. Uzsoknál az oroszok betörték az Önök állásába, előzönlöttek, elnyomtak nagy tömegeikkel mindent és Aranyossy századost 11 társával, Önt is elfogták, lefegyverezték; ez pillanat műve volt, de már a másik pillanatban Ön elkapta a muszka altiszt karját, elragadta fegyverét, legyűrte a muszkát, mire a meglepett altiszt huszadmagával megadta magát egy embernek!

Múltkori leírásomat tehát ezekkel igazított helyére és cselekményének elbírását most már a nagyközönségre bízom.

Nem tudom, hogy ezek a sorok Önt hol találják a legsötétebb Oroszországban, Minszk, Dvinszk, vagy Pinszk vidékén? a rohanó szélvész helyét előre tudni nem lehet, úgy fordulhat, hogy a Szármát síkságon atyáink hadi utjai döngének lábaik alatt, de legyenek bárhol, azt már látjuk, hogy fejük felett az éjféli sötétjébe belémárkolt a rózsahintő hajnal, ujjai nyomán biboboros pirkadás támad, dereng a keleti égbolt, már látni a koronás nap előhírnökeit, a mindenség boltozatán elterülő bágyadt sugárküllőket és látni nyugaton a gomolygó piszkos felhők gyors száguldasát, akárcsak ezernyi gyorsvonat óriás gözbikája ontáná ziháló otromba melléből őket; látjuk, hogy a Nagy Isten, az örök Igazság velünk van,

hogy seregeink, fiaink győzedelmes, dicsőséges visszatérése messzire nem lehet!

Addig is, míg valamennyiüket keblünkre ölelhetjük, feljogosítva érzem magam arra, hogy Ujvidék város hazafias közönsége nevében Önnek és az Ön személyében a mi hős zászlóaljunknak igaz nagyrabecsülésemet és az itthonmaradtak csodálatát kifejezem avval az óhajattal, hogy ha Kiovi ősi város kapui az Önök acélökleinek döngése alatt ma holnap összeomlanak, ha előbb nem, innen megtisztel Ön engem ismét soraival s kérem, hogy a hol most diadalmas fegyverüket meghordozzák, ahol honkereső eleink dülő fürgetegként viharzottak keresztül, onnan a Szármát pusztá és a kiovi sík földjéből majdan egy csipetnyi rögöcskét számomra magával hozni sziveskedjék, most pedig adja át meleg rokonai ölelésemet az én kedves öccsémnek dr. Zsulevits hadnagynak.

A hadak ura óvja, vezesse és vezérelje Önt és seregeink minden egyes tagját, vezesse diadalról diadalra és vezérelje vissza épen egészségben mindnyájukat, óvjon meg minden bajtól a rémes háború minden forgatagában s visszatérve dicsőségben, hatalomban öregbedett szép hazánk hálája fog fakadni minden lépésük nyomán.

Meleg szeretettel köszönti Önt és rettenthetlenül hősieis társait Ujvidéken. 1915. évi Szentmihály havának 5. napján.

Rehák Ferenc.

Ujvidéki flu levele az olasz harctérről.

Fiaink az olaszok ellen.

Érdekes levél érkezett Ujvidékre olasz harctérről. Egy önkéntes küldte az barátjának, ki Ujvidéken hivatalnok s a levél érdekes képet ad bakáinknak az olasz harctéren folyó életéről.

— Fedett, eldugott hely a magashegység egy szakadékjában. Égnek nyuló falak tornyosulnak jobbra, balra, elől; hátrafelé a szem a patak tartján szűk, kihalt völgyön siklik keresztül, hogy végre ismét egy magas, kopár, várszerű hegyen akadjon meg, mely dacára minden tuskószzerű hatalmasságának, nem tudja megakadályozni, hogy számtalan gondolat, álom és kívánság északra reptessen át törje falait.

De a derék fiúk, kiket a haza a sziklatalakra felállított, csak kevés órát szánhatnak álmodozásainknak. Ujjuk a ravaszon, úgy kapornodnak itt, szorosan a sziklához simulva. És figyelik, hogy

mozdul az ellenség. Itt-ott egy-egy lövés, mintha egy vadász-zergékre lesne.

De alig veti az est árnyát a völgybe — a hegyek legmagasabb csúcsai még izzanak — élénkül a táj: egy nehéz granát harsítja szét a levegőt és ropogva pattan szét a sziklákon. Ez a jel a boszorkánytánc kezdetére. Kövek dörömbölnék a melybe, közben hallani a gránitszilánkok érces csengését; gránátok és srappellek üzik egymást, hogy sistergással és üdveltséssel és dörgéssel felemlítsék meg vitézeinket s hogy elakarják az allatomos ellenség közzelallopzását. Nincs fal, nincs szakadék, mely ne nyugtázná a rugást és ne adná tovább szomszédjának. Ebben a pokoli zajban alig hallani a gyalogsági lövéseket, melyek fűtyülve sziszegik körül a küzdőket.

Most az ellenség elérkezettnek látja a pillanatot, mikor fáradság nélkül elfoglalhatja az állásokat melyeket bizonyára régen kiürítettnek vélt. „Avanti Savoia!” — hangzik az előrenyomuló sorokból; de hamarosan megszakad a csatakiállítás. A bátor fiúk, kik Galiciában már ezerszer szembenéztek a halállal, szilárdan állanak, mint köröttünk a bércék. Tudják, hogy bizhatnak önmagukban és parancsnokukban. „Halló, dandár. Erősebb ellenséges osztagok közelednek!”, „Halló S csoport! Tüzérségi támogatást X magaslátunk!” És már zúgnak is a mieink feje fölött az egymást kergető lövedékek, mindegyike száz áldástól kísérve, melyek éppen annyi átkot jelentenek az ellenségnek.

Most aztán megfontoltan huzza meg a fiúk ujját a ravaszt.

Az ellenség egész sorai dőlnek ki; — gyors iramban keres menedéket, aki tud. A támadást véresen visszavertük.

Még egy-egy lövés, azután csend. Egy világító rakéta száll fel és köszönve hajol el az örökké álmodozókhoz, akiket hűlen politika fiatalon halálba kergetett...

HIREK

Ujvidékfalva? Az oroszok által feldúlt kárpáti helységek helyére kerülő községek elnevezése tárgyában dr. Wagner Károly városi tiszt főorvos, — aki *elsőként* adakozott a nemes célra, — igen figyelemreméltó és megszívlelendő érveléssel szól az ellen, hogy a feldúlt falvak régi neve megváltoztassék. A hazafias érzésektől sugalt levél így szól: Igen

tiszt. szerkesztő Ur! Sokszor elítéltem magamban azt, hogy az elpusztult kárpáti falvak érdekében indított segélyző akcióval kapcsolatban városok és testületek sem tudnak szabadulni a kicsinyes hiúságtól és saját nevüket oktrojálják a felépítendő községekre. Telepőcz, Nagyrellő, Uzsok és a többi elpusztult falu vérel írták be nevüket hazánk történetébe, joggal várhatják a segély nyújtóktól, hogy becsületes, vérel és tüzzel megpecsételt nevüket hagyják érintetlenül, cserébe szivesen fogják az adakozók nevét más módon, a középületeken megörökíteni. Irom pedig ezeket azért, mert már „Ujvidékfalvát” emlegetik; szívből óhajtom hogy Ujvidék építsen egy falut, de hagyja meg annak eredeti nevét. *Dr. Wagner Károly.* — *Wagner* dr. főorvos eszméje minden esetre mérlegelés tárgyát fogja képezni és a döntő elhatározásnál figyelembe fog kerülni.

A városi közéletmezés. *Payerle* Nándor, városunk érdemes és fardadhatlan főkapitánya szünetlenül uton van, hogy *Tapavica* György dr. városi tanácsnok, árvaszéki elnökhelyettesnek együtt gondoskodik a városi közéletmezési szükségleteinek fedezéséről. *Payerle* és *Tapavica* jelenleg Erdélyben időznek, ahonnan nagyobb élelmiszer készlettel, lehetőleg élő állatküldeménnyel fognak legközelebb hazaérkezni.

Hír orosz fogságból. *Lustig* Adolf földink, dr. *Lustig* Nándor öccse április hó 6-án az Izsok körül vívott nagy harcokban egy elretolt állásban jutott orosz fogságba s azóta most először adott hírt magáról. Egy lapon közli hozzátartozóival, hogy május hó 1-je óta az Ural montén lévő Ekaterinburg (Jekaterinburg) városának vasúti kórházában beteg fekszik s állapot javulóban van. Érdekes, hogy a lap mult hó 14-én íródott és már e hó 5-én érkezett meg.

Színházi kapunyitás. *Füredi* féle pécsi színtársulata szombaton este Tarka előadással kezdte meg idei színévadát. A műsor összeállítását megnehezítette az a körülmény, hogy a társulati zenekar mindezeideig nem érkezett meg és így a társulat kénytelen volt műsorát rögtönözve összeállítani, a mi mindenesetre a társulat által is kivált impozáns bemutatkozás rovására ment. Megnyitó előadásul ennek folytán Tarka kabaretet rendeztek, mely azonban a legkényesebb követelményeket is teljes mértékben kielégítette: Izsó, Gozón, Böszörményi, Csanády, Torday, Fekete

Rózi, Peterdi Etus a régi kedves ismerőseink jók voltak, mint mindig, az ujak közül Réthy Margit egyszerre meghódította a közönséget. Latabar és Csige Böske is zajos ünneplésben résztültek. Vasárnap a kabaret megismételték. Vasárnap délután a Vasgyáros ment Gozón kiváló alakításával a cimszerepben. Csige Böske játszotta Clairet és Gozónnal együtt lelke volt az előadásnak. Hetfő este „A testőrt” Molnár nagyszerű vigyjátékát adták. Itt is Csige, Gozón, Szücs, Kovács brilliroltak. Kedden „pikáns darabot” mutattak be: „Az éjjeli őrt”. A kacagató bohózat nagy sikert aratott. A drámai személyzet, Izsó, Gozón, Zsigmond, Zalay, Baranyai, Szücs, Kovács, Fekete igen jól oldották fel feladataikat. Szerdán d. u. „A tündérlaki lányok”, este a „Szerencse fia” újdonság került bemutatóra.

Kitüntetett ujvidéki határrendőrteszték. A király az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálataik elismerésül Nagy Ákos ujvidéki határrendőrségi fogalmazónak a koronás arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján, Kemény István dr. ujvidéki határrendőrségi segédfogalmazónak az arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján adományozta. A két kitünő tisztviselő jól megérdemelt kitüntetése társadalmunk széles rétegeiben örömet keltett.

33 malac — 1149 K. Ennyiért adott el a város, a saját hizlaldájából származott 33 darab 4 hetes malacot, amely 35 koronás átlagnak felel meg, ami oly nagy összeg, hogy e hihetetlen drágaságnak egy igen szomorú adatát fogja képezni.

Izr. ünnep. Szerdán este nagy ünnepe volt az izr. hitfelekezettnek. Az új év ünnepe köszönt be ez estén. Az izr. templomokban a hagyományos isteni tiszteletek fognak tartatni, úgy szerdán este, mint csütörtökön és pénteken délelőtt, miután az ünnep két nap tart. A templomokban szent beszédek is fognak tartatni.

Tömeggondnokváltozás. A németpalánkai földm. ségélygyelet elrendelt csőd tömeggondnoka, dr. Barta Felix hadbavonult, dr. Dimitrijevic Sándor helyettes gondnok szintén hadviselési okból akadályozva van. Az ujvidéki törvényészék tehát dr. Wagner Vilmos ujvidéki ügyvéd szemelyben új tömeggondnokot rendeltek ki.

A török Vörös Félhold képeslevezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság (Budapest — Képviselőház).

A konflislovak alkonya. A Kassovitz Zsigmond-féle nagyfuvarozó vállalat összes konflis és igás lovait eladta és ez egyúttal azt is jelenti, hogy a városban sokkal kevesebb konflis fog a közönség rendelkezésére állani, amely körülményt főleg a pályaudvaron podgyászal érkező közönség fog erősen megérezni. A városi hatóság bizonyára módját fogja találni, hogy a megszünt konflisengedélyek helyébe *ujabbak* adassanak ki. A háboru még a konflislovak helyzetén is változott. Megszűnnek a jól ismert, tipikus, döcögő, huszómászó konflisok és a bordáikat mutató konflislovak korszaka leűnőben van.

Iskolák kapunyitása. Az esti séták már sötétbe vesznek és lámpafényes a korzó. Most kezdi meg bucsuját a nyár s a korárett ifjak ilyenkor bucsuznak a szülői otthontól. Népes a város. Idegen apróságok sűrűnek a könyves boltok előtt s a tudomány házaít szülők és gyermekek sokasága lép el. A háborus gondolatok most itt legfeljebb csak olyan mértékben érvényesülnek, amennyiben némely szülő töpreng azon, hogy milyen taktikával és hol alkalmazzon offenzívát, hogy a sikert elérje és tudni vágyó csemetéjét „bevegyék”. Az iskolákban a háboru a kényelmet és otthonos elhelyezést vette el. A tudomány-szomj, tanulnivalóság és a szorgalom a régi, vagy még fokozottabb.

Orosz fogságból. A P. H. hetfői számában olvassuk, hogy a szerkesztőség Malmusból tábori levelezőlapot kapott, melyben a nagyszámban alulirokáltak kéri annak közlését, hogy orosz fogságból jötték. A levelezőlap két ujvidéki név ötlött a szemünkbe: *Mészáros Bálint* és *Hudi Fülöp* nevei, mindketten a 89. gy. e.-ben szolgáltak és együttesen kerültek orosz hadifogságba. Talán elkeűrtle a P. H. hire a hadifogságba jutott ujvidékiek hozzátartozóinak figyelmét, és talán mi e hír közlésével hozzájárulhatunk ahhoz, hogy az érdekeltek értesüljenek hozzátartozójuk sorsáról.

Egészségügyi jelentés az aug. 30-tól szept. 5-ig terjedő hétről. Bejelentettek 1—1 vörhenyt diphtériát, 3 kanyarót és 2 tifuszt.

Felelős szerkesztő és kiadó:
dr. Königstättler Ottó.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Buza-tér 5. szám.

25413. szám. kig. 1915.

Pályázati hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a Bács-Bodrog vármegye törvényhatósága által kezelt ifjabb báró Rudics József féle ösztöndíjalapból az 1914—15 tanév második felétől kezdve egy és az 1915—16 tanév elejétől kezdve ugyancsak egy ösztöndíjfiutanolknak fog az erre illetékes bizottság által a nagyméltóságú m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter jóváhagyásának fentartása mellett adományoztatni.

Az alapító levél rendelkezéseire képest „7. Az ösztöndíjak Bács Bodrog megyei születésű vagy illetőségű, vagy a vármegyei szolgálatában álló szülőkötől származó, kifogástalan erkölcsű, példás magaviseletű és jó, illetve kitünő előmenetelt tanusító olyan tanulóknak vallás és nemzetiségére való tekintetlenül adományozható, akik valamely fővagy aligművészeti, fő- vagy alreáltanodában, felsőbb vagy alsófoku kereskedelmi iskolában, polgári iskolában (fiu tanulóknál) közép ipariskolában elemi iskolai tanító képző intézetben, felső nép és polgári iskolai tanítóképző intézetben (paedagogium), tudományos egyetemen, műegyetemen, jogakadémián, országos mintarajz tanodában vagy bármely más magasabb illetőleg az előbb felsorolt iskolákkal egyenlő foku, de minden esetben csakis a magyar állam területén levő tanintézetben folytatják tanulmányaikat. Az ösztöndíjasok külföldi tanintézetekben tanulmányaikat csak a bizottságnak a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter által jóváhagyott határozata alapján folytathatják. Az ösztöndíjak adományozásánál báró Rudits József oldalági rokonaitól leszármazó, példás magaviseletű és jól tanuló ifjaknak, másodsorban Almás és Kimbaja község lakói példás magaviseletű és kitünően tanuló gyermekeinek a többi pályázokkal szemben mindenkor elsőbbség adandó. Felhivatlak ennek alapján az ösztöndíjban részesülni kívánók, hogy a születésükre vonatkozó anyakönyvi kivonattal; b) az illetőségüket és erkölcsi viseletüket tanusító helyhatósági bizonylattal; c) sz. illető tanintézet tényleges látogatását és a mult tanéa végén elért előmenetelüket igazoló iskolai bizonyítvánnyal felszerelt kérvényüket, melyhez z szülők vagyoni viszonyaira vonatkozó helyhatósági bizonyítvány, továbbá a báró Rudits József oldalági rokonaitól leszármazó folyamodók részéről az ezen leszármazást igazoló okmányok és bácsalmási és kimbajai folyamodók részéről a szülőknek ezen községekben való (állandó) lakását igazoló helyhatósági bizonyítvány is csatolandók lesznek, bezárólag 1915. évi szeptember hó 29-éig Bács-Bodrog vármegye és Zombor szab. kir. város főispánjához annál is inkább nyujtsák be, mert az alapító levél 12. pontjához képest a kellően fel nem szerelt vagy a fentebb meghatározott pályázati

határidőn túl benyujtott kérvények figyelembe nem vétetnek. Megjegyeztetik, hogy a pályázókötől kitünő vagy jeles előmenetel kívánatlik, továbbá, hogy jó előmenetel alapján csak azok tarthatnak igényt az ösztöndíj elnyerésére, akik az alapítóval való odalági rokonságot igazolják.

Kelt Zomborban, a báró Rudits József féle ösztöndíj alapítványi bizottságnak, 1915. évi augusztus hó 10-én tartott üléséből, Dr. Purgly Sándor főispán, mint az alapítványi bizottság elnöke.

Ujvidék, szab. kir. város tanácsa, 1915. évi szeptember hó 2-án.

Dr. MarczeKovich
polgármester h.

12598. sz.

kig. 1915.

Hirdetmény.

Alulirott városi tanács közhírré teszi, hogy a városi területére másodfokban megállapítani hivatalos italmérsi illeték felszámolási bizottságnak 1915—17. évi időszakra vonatkozó tárgyalásai folyó évi szeptember hó 9., 10. és 11 napján d. u. 3 órához fog-nak a központi városháza földszinti 15. ajtó szám alatti termében megtartatni.

A tárgyalásokon az italmérsi ízlettek felelősséggel élt a tulajdonosi sz. személyesen vagy megbizottjaik utján megjelenhetnek és esetleges érveiket szóval is előadhathják.

Ujvidék, szab. kir. város tanácsa, 1915. évi augusztus hó 31.

Dr. MarczeKovich
polgármester h.

Ház eladás.

A város egyik legforgalmasabb helyén levő ház, nagy telken épült s két utcára nyiló, melynek évi hozadéka 4.144 koroná, 46.000 koronáért szabad kézből ELADÓ.

A háztulajdonos nevét megtudhatni e lap kiadóhivatalában

Ki mit lát,
Ki mit tud,
Ki mit hall
közölje az
Ujvidéki Hírlappal.

Hirdetési ügynököt
alkalmaz a kiadóhivatal.